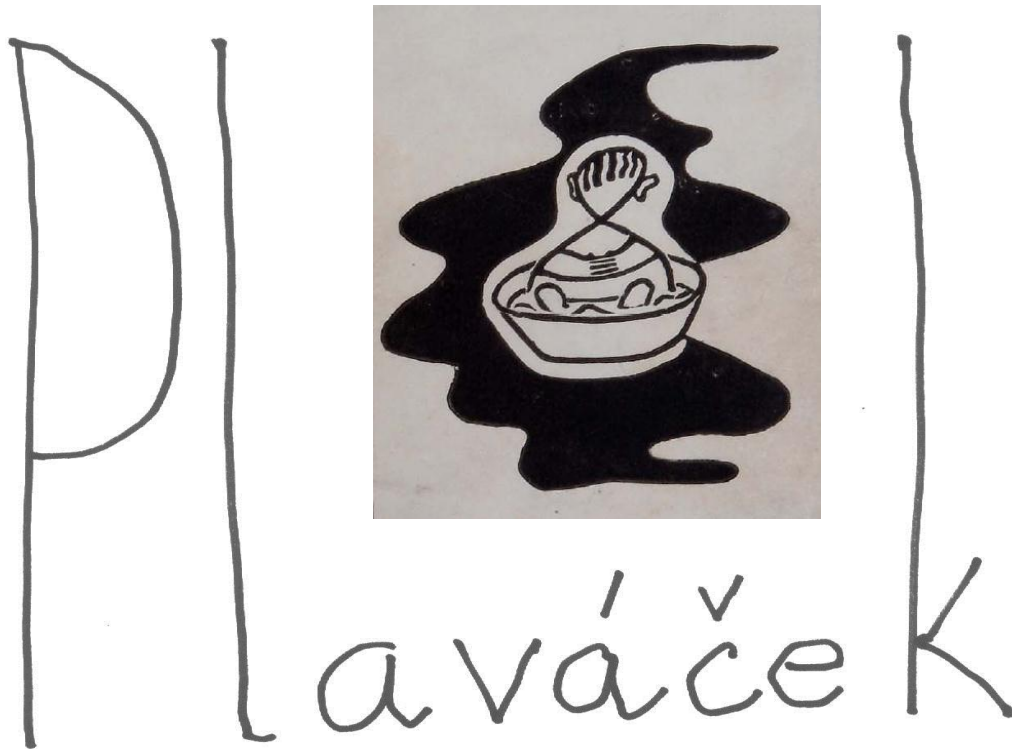

2013

č. 1

S přáním, aby rok 2013 nedopadl takhle.

Pozvánka

Sejdeme se ve středu 6. února od 17:00 v Přírodovědném klubu v Ježkově 8 na Žižkově

Zápis ze schůzky 2.1.2013

Přítomni: **Ivo, Zub, Pulec** (nastydlý), **Bobánek, Bob, Yško, Přemík, Petr a Kost'a.**

Omluveni: **Fokyna** chalupě, **Chingo** chřipka, **Jakub** hory, **Pacík** a **Cancidlo** dovolená v Mariánských Lázních, **Selim** unaven po Vánocích.

V Přírodovědném klubu se debata točila kolem volby prezidenta. Všichni volíme Karla Schwarzenberga. Během rokování nám vytrávil a tak jsme spotřebovali sedm balení „**Ďábelských tyčinek GRANTO**“. **Přemík** se musel odhlásit (nemoc ženy) z lednové lyžařské výpravy do Itálie. Potěšil tím **Yška**, který pojede s ženou **Magdou**.

Prvostředečníci **POZOR**- výzva **Boba!!!** - požaduje po každém z nás dodat fotku z naší oddílové éry, tedy cca před padesáti roky. Byli jsme mladí a perspektivní. Nyní jsme pouze mladí, že. Chce udělat srovnávací koláž s naší dnešní podobou.

Pulec přidal zkušenost od holiče. Domníval se, že střihání bude levnější (moc vlasů nemá). **Holič** naopak cenu zvedl. Zdůvodnil to příplatkem za hledání.

Hory

Jako loni, jsme jeli spolu s Mužiky a jejich přáteli do pensionu Al Forte v OgaValdisotto, naproti sjezdovkám v Bormiu. Z Prvostředečníků jeli **Pegas, Zbyněk, Foky, Yškos** dcerou **Adelou, Jakub** s **Asuntou, Bob, Cancidlo, Zub** a **Pacík**. Podmínky pro lyžování byly úžasné. První den napadlo asi 30 cm prašanu, ten byl v noci urolbován a další dny byly slunečné, žádné velké mrazy ani vítr. Všechny svahy byly otevřené a hlavně jsme na nich jezdili prakticky sami. Večer pak bylo skvělé italské jídlo, víno a moučníky. Dva večery jsme se sešli, abychom vyslechli dvě divadelní hry **Cancidla**, které připravil pro oslavy stoletého výročí Patka: „**Furunkl**“ a „**Výlet**“. Po přečtení se rozvinula debata, jestli jsou tyto hry vhodné pro malý oddíl, a nebo jen pro rowery. Rozhodli jsme se ponechat rozhodnutí na kapitanátu malého oddílu. Obecný názor byl, že by hry děti nezkazily, ale že by se mohli někteří přítomní rodiče divit. Potom jsme si zazpívali při kytarě rozeznělé pod šikovnými prsty **Jakuba**. Všichni jsme se shodli, že tyto hory byly více než zdařilé po všech stránkách.

Na následujících fotografiích to vypadá, že jsme jenom seděli před hospodou a opalovali se. Nebylo tomu tak. jezdili jsme jako šílenci a **Lubor** to filmoval, takže jsme všichni viděli jaké máme různé, avšak vždy elegantní, styly. Nejstylovější byl ovšem **Zub**, který si sebou ani nevezl lyže.

Takoví jsme byli v |Oga na svahu

Asunta přemýšlí

Publikum při čtení „Furunklu“

Autorské čtení her „Furunkl“ a druhý večer „Výlet“

Člen 5. lyžařského družstva Zub

Vtipy

Plavec doporučuje, aby se naše schůzky konaly pokud možno bez zrcadel:

Ukázal jsem na dva ožraly naproti baru a řekl jsem kámošovi: “Takhle budeme vypadat za 10 let.” A on na to: “Ty idiote, vždyť to je zrcadlo.”

Přijde v Praze blondýna do banky a nechá se uvést k úředníkovi ohledně půjčky. Prý cestuje obchodně do Ameriky a potřebuje si na 2 týdny půjčit 1000 korun. Úředník na to, že banka potřebuje nějakou záruku, takže blondýnka mu nechá klíčky od nového BMW.

Auto bylo zaparkované u chodníku, měla od něj doklady, vše bylo v pořádku.

Banka tedy souhlasí, že vezme auto jako záruku půjčky.

Prezident banky a všichni úředníci se potom od srdce zasmáli blondýnce, která dá bavorák za 2,5 milionu korun jako záruku na půjčku 1000 korun. Jeden zaměstnanec auto odvezl a zaparkoval v garážích banky.

Po dvou týdnech se blondýna objeví, zaplatí 1000 korun a k tomu 17,41 korun jako úrok.

A úředníka to: "Slečno, jsme velmi rádi, že jsme s Vámi uzavřeli obchod a že všechno tak hladce proběhlo, ale i tak nám to vrtá hlavou. Když máte na bavoráka, tak si snad nepotřebujete půjčit 1000 korun?"

"To ne, ale kde bych v Praze zaparkovala na 14 dní za 17, Kč?!"

John O'Reilly pozvedl půllitr piva a prohlásil: "Na to, abych strávil zbytek života mezi nohama své ženy!"

A tohle mu vyhrálo soutěž o nejlepší přípitek v místním klubu.

Když se vrátil domů, pochlubil se manželce Mary: "Vyhrál jsem soutěž o nejlepší přípitek večera!"

Mary: "Ano? A čímpak jsi to vyhrál, co jsi řekl?"

John: "Abych strávil zbytek života sedíc v kostele vedle mé ženy!"

Mary: "No, tak to je velice hezký Johne."

Následující den, když potkala na rohu Johnovy kámoše, jeden z nich s úšklebkem zvolal: "Mary, John vyhrál včera soutěž o nejlepší přípitek o tobě."

Mary: "Ó ano, řekl mi to a trochu jsem i byla překvapená. Víte, on tam byl za poslední čtyři roky jenom dvakrát. Jednou tam usnul, a podruhé jsem ho musela tahat za uši, abych ho tam vůbec dostala!"

Dvě jeptišky, sestra Logika (SL) a sestra Matematika (SM) byly na cestě domů do svého kláštera.

SM: Všimla sis, že nás už 38 minut pronásleduje nějaký muž? Ptám se, co asi chce?

SL: To je přeci logické - chce nás znásilnit.

SM: Proboha! Při této rychlosti a vzdálenosti nás nejpozději do 15 minut dožene. Co budeme dělat?

SL: To jediné co je logické: půjdeme rychleji.

SM: To nefunguje.

SL: Přirozeně, že to nefunguje! Ten muž udělá také to jediné, co je logické: Půjde rychleji.

SM: Tak co tedy uděláme? Při této rychlosti nás už za minutu dohoní.

SL: To jediné co je logické: Rozdělíme se. Já půjdou jednou cestou a ty tou druhou. Nemůže nás pronásledovat obě.

Muž pronásledoval Sestru Logiku. Sestra Matematika došla do kláštera a měla obavy o sestru Logiku. Konečně dorazila i Sestra Logika.

SM: Sestro Logiko! Zaplať Pán Bůh, že už jsi tady. Pověz mi, co se stalo!

SL: To jediné co je logické: Ten muž nás nemohl obě pronásledovat, takže šel jen za mnou.

SM: No jo! Ale co se stalo potom?

SL: To jediné co je logické: běžela jsem nejrychleji, jak jen jsem mohla.

SM: A potom?

SL: To je přeci logické. Začal utíkat také co nejrychleji, jak jen uměl.

SM: No a co pak?

SL: Stalo se to, co se stát muselo. Dohonil mne.

SM: Chudáčku, co jsi pak udělala?

SL: To jediné co je logické: Vyhrnula jsem si sukni nahoru.

SM: O! Sestro ! A co udělal ten muž?

SL: To jediné co je logické: Spustil si dolů kalhoty.

SM: O ne! A co se stalo potom?

SL: Není to přeci logické? Sestro? Jeptiška s vyhrnutou sukni může přeci utíkat rychleji než muž se spuštěnými kalhotami!

Listárna

Co posla **Selim**:

Vždy, když se ve „starším“ oddílu něco děje, je za tím **Bobánek**. Přijde s „nápadem“, žádá, prosí, příkazuje, nakonec mu všichni všechno alespoň slíbí... Také já jsem mu slíbil, že udělám „něco“ pro oddílovou oslavu. Vybral jsem 17 oddílových písniček, přidal 5 námořnických z repertoáru sboru Sponte sua, vyseďával jsem hodiny a dny u počítače, napsal jsem partitury s texty a akordy, na notovém programu jsem udělal ještě muziku s kytarou, varhanami, bicími a basou, vypálil zvukové CD a vše nabídl k všeobecnému použití. Pokusů písničky shromáždit bylo v průběhu času jistě mnoho. Mnozí si dělali i své zpěvníky „soukromé“, existuje řada seznamů atd. atd. Dát to všechno nějak „smysluplně“ dohromady by bylo asi dosti namáhavé. V posledních dnech jsem si „vyměnil“ s Pacíkem pár mailů, požádal mě, abych trochu podrobněji okomentoval můj „elaborát“, to jsem slíbil a na pokračování činím. Určitě uvítám doplňující údaje od každého, kdo bude mít zájem. Poprvé jsem se setkal s oddílovými písničkami ve „výborově“ Českého Yacht klubu. Každá středeční schůzka končila zpěvem, dostavili se starší, přišel Tonda Plánička, sedl si k pianinu a zpívalo se. Zpěv měl svoji „dramaturgii“, končilo se obyčejně „Titanikem“, nebo Ukolébavkou“... Občas proběhl komentář, odkud ta či ona písnička je, kdo ji do oddílu přinesl. Neměnný repertoár, stejné komentáře, stejná dramaturgie na schůzkách i na táborech. Odkud ale ty písničky jsou? Ti, kdo odpověď znají, již dávno odešli do „skautského“ věčného tábora... Při svém pátrání jsem pochopitelně používal internet, neocenitelný „fenomén“, ať si Klaus klidně nadává... Vodní skauti, námořnické písničky, z Ameriky, z Anglie, z Francie už méně. Nenašel jsem žádnou německou. Z Polska, z Chorvatska, ruská „Večer na rejdě“... Velký problém byl zadat správný titul. „From Boston Harbour“ je bez problémů. Ale třeba „Když toulal jsem se nábřežím“, to už problém byl a velký. Nakonec, hle, písnička se jmenuje „Sacramento“, český text Brat'ka... Na svých toulkách internetem jsem se dostal i k řadě skupin, které se námořnickými písničkami (SeaShanties) zabývají, vše dostupné na You Tube, odkazy zájemcům rád sdělím (např. TheAnimeBoys, FishermansFriends, Shanties and SongsOfTheSevenSeas atd. atd.). Ahoj! **Selim**.

Díky za Plaváčka, za zmínku o vánočním sboru (Sponte sua). Dost se to povedlo, máme všichni radost, cesta ovšem někdy trnitá, komentářů spousta, jindy a jinde... Zjistil jsem, že můj elaborát notový, k tomu CD, oddílových písní se poněkud minul účinkem, **Hakim** moc nezpracoval... Sdělil mi to **Chingo**, ten mě zase přesměroval na "**Bobo**", od něj zde mám faksimile "Když toulal jsem se nábřežím", což do češtiny přeložil právě **Brat'ka**... No, tak jedno "balení" jsem udělal pro Plaváčka. Zmátořím-li se, přinesu... Ono to na tom koncertě vypadá, že jsem "nabitý", ale ten druhý den, to je síla... Hezké Vánoce! **Selim**

Zprávy se "překrývají", ale tato je velmi správná! Tak nějak by to mělo působit a být... Dodám - třeba "Večer na rejdě", snad to přinesl **Petr Kadlečík**... "Mastili" jsme to jak to šlo... A já jsem se po letech dostal ke skutečnému originálu! Jaká radost! Autor, text v azbuce, přesná harmonie atd. To jednoho nenechá lhostejným... Nebo "Onam, onamo", nebo "Czy to w dzień" atd. atd. "Americká loď", "Boston", ten mám i z Ameriky stažený, pak ty francouzské, "Loďka malá" v mnoha verzích atd. atd. Pak se dovím, že český text ke "Když toulal jsem se nábřežím" udělal Braťka... Tak jsem si prostě myslel, že to půjde mezi "lid skautský"... No, moc to nešlo, třeba ještě půjde...**Selim**.

Poslechni si to CD, já to tady taky často poslouchám, ne kvůli "zpracovateli", ale prostě je mi u těch písniček dobře... Snad největší radost mám u "Adio Mare". Kdysi jsem napsal "šmírák" pro varhaníka Oto Nováka, když jsme se loučili ve Strašnicích se **Standou Stanovským**. Neuměl jsem tehdy, co umím teď. Ale ten varhaník to hrál neskutečně. A když teď, po letech a letech jsem se dostal ke správnému textu, vzpomínal jsem o to více...**Selim**.

Na základě této korespondence jsem poprosil Selima, aby napsal esej o našich písničkách. Ví toho o nich hodně a mělo by to být zaznamenáno. Tak uvidíme. **Pacík**

JAN LEJSAL (Selim) - FOTOGRAFIE

Výstava fotografií 1.2. - 28.2. 2013

Jan Lejsal je český muzikant, který vystudoval pražskou konzervatoř a hudební fakultu AVU, kde se věnoval studiu hry na fagot. Byl členem Karlovarského symfonického orchestru, rok působil v Radioorkestru v Sarajevu a v roce 1947 se stal členem Symfonického orchestru Českého rozhlasu. Současně začal působit od roku 1974 v komorním souboru Musica bohemica, jejímž členem byl do roku 1991. V této době je sbormistrem smíšeného sboru Sponte sua.

Není pouze skvělým muzikantem, je také fotografem. Náměty pro své fotografie hledá především mezi lidmi. Velice ho zajímá jejich život, z čehož posléze čerpá inspiraci. Kromě lidí ho ale oslovuje i příroda a její krása. Zdá se, že ho okouzluje především obloha a úkazy mraků, které se na ní mnohdy objevují.

Vernisáž výstavy jeho fotografií proběhne 1.2. v Galerii Středokluky v 17:00. Navštěvovat ji budete moci do konce února.

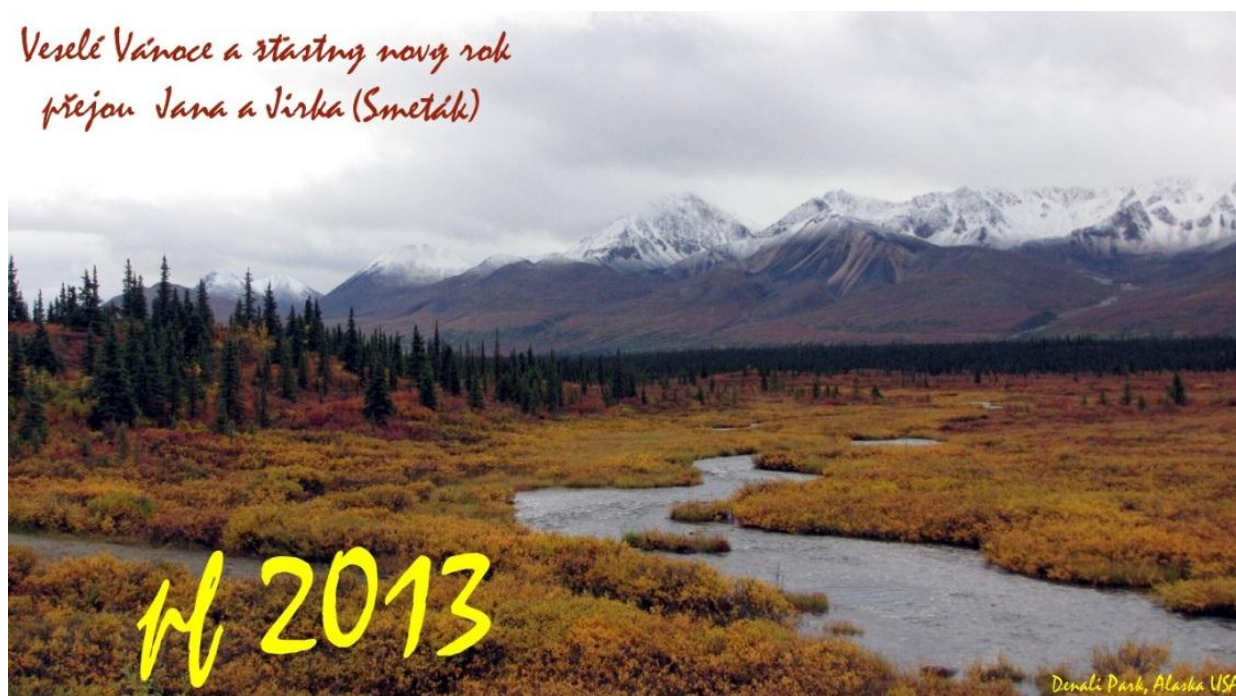
Srdečně zvú! Vernisáž je tedy v pátek 1. února v 17.00. Protože návštěvní doba a dostupnost Středokluky je poněkud „nepohodlná“, **pokusím se uspořádat ještě další „vernisáž“ pro pražské přátele v sobotu 9. února v předpoledních hodinách, abychom se následně mohli sejít ve zdejším restauračním zařízení. Dám vědět.**

Selim.

*Veselé Vánoce a šťastný nový rok
přejou Jana a Jirka (Smeták)*

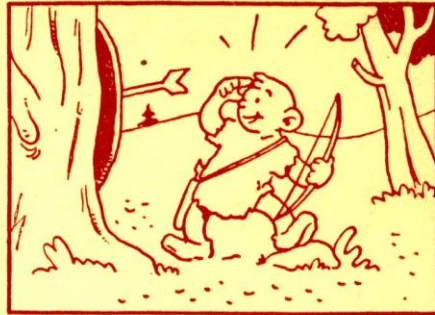
Kačenka & Job

SLUNEČNÍ HODINY

Nu tak, Věno, pěkně zacíl
do černého, přímo na cíl.

Už tam sedí. To je šíp.
Posloužíš mi ještě líp.

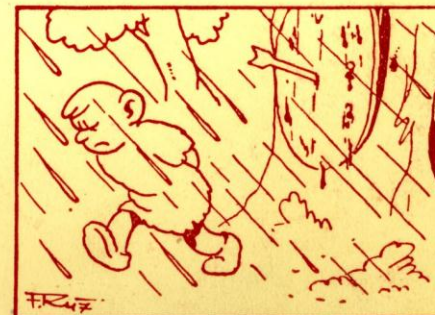
Věna dostal nápad hnedka,
tu jsou saze, tu je štětka,

z terče zrobím hodiny
pro potřebu rodiny.

Už jdou! Sláva! Nebo stojí?
Kdepak, stín jde po orloji.

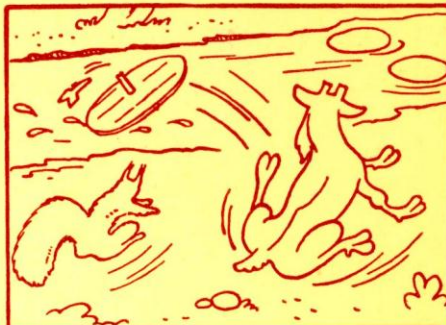
Ráno sprchlo velice,
zmizel stín i číslice.

VESELÁ VYJÍŽDKA

Hele, Tyldo, co to je?
No, to zbylo z orloje.

Tohle je hod daleký,
už to letí do řeky.

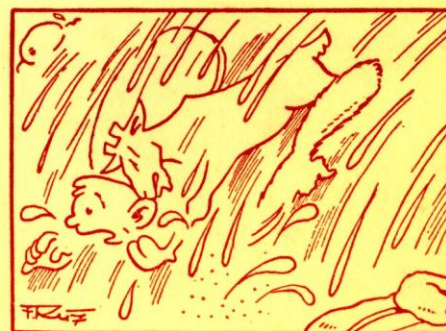
Letělo to jako atom,
svezeme se, Tyldo na tom.

Plujem, holka, jako páv,
ale támhle vidím splav ...

Pod splavem, tam voda padá,
proud Kukovi chladí záda.

... kampak asi doplavem?
Už se sešli pod splavem.

pokračování příště